

י"ב), משמע שגחלים אלו באים ממזבח שחלקו לפני ה', ולא כולו, [שכן אם היה כולו לפני ה', לא היה צריך לפרט שיטלו ממנו מהחלק שבו שלפני ה', שהרי כולו לפני ה', ומתוך כך שפירט משמע שאין כולו לפני ה'], וזהו המזבח החיצון^א, שהרי המזבח הפנימי כולו לפני ה'.

ואמרו שנאמר "מִלְפְּנֵי ה'", ללמד, שהכוונה למזבח החיצון, ונאמר "מַעַל הַמִּזְבֵּחַ", ללמד, שאין צריך ליטול מהגחלים שהם לפני הפתח ממש, ויכול ליטול אף מאלו שכנגד צידי הפתח^ב, ובלבד שיטל ממערב המזבח.

דף מ"ו

אברים ופדרים הקרבים על מערכה רביעית כדעת ר"מ

כבר נתבאר בדף מ"ה, **שלדעת רבי מאיר**, בכל יום היו על המזבח ארבע מערכות עצים ואש, **ומערכה רביעית היתה לצורך אברים ופדרים שלא נתעכלו מאתמול**, שאין מחזירים אותם על המערכה הגדולה, אלא על נותנים אותם במערכה רביעית בפני

כיון דשירי מצוה היא, גמרינן קל וחומר משחיטת שלמים, וקרא די"לפני ה"י דסמיכה, לאפוקי חוץ לעזרה ... [] והא דכתיב "ושחט את בן הבקר לפני ה"י גבי עולה, לא מצי למימר במזרח, דהא פרט לך הכתוב צפון, ודרשינן מיניה בן בקר לפני ה', ולא שוחט לפני ה' ... [] ולפני ה' דכתיב בפר כהן משיח ובפר העלם דריש בתורת כהנים, לקבוע להם צפון, והיינו עד שפירט לך הכתוב, והאי דדרשינן ליה לצפון ולא למזרח, משום דאשכחן שאר קדשי קדשים שטעונין צפון ... [] וגבי נר מערבי לא קשה מידי, שכשאתה אומר לפני ה' במזרח, לא אתא לאפוקי אלא צפון ודרום, שלא כנגד היכל וכתליו, או שלא יעמוד במזרח ויהפוך פניו לצד צפון ודרום. [] וגבי גחלים לא שייך למימר הכי, שהרי צפון ודרומו של מזבח היה כל כך כנגד היכל וכתליו כמו מזרחו, ואם כן לפני ה' לאפוקי מאי, אי לאפוקי שלא יעמוד החותם במזרח ויהפוך פניו לצפון ולדרום, אם כן דאנברא קאי הוה, ליה למיכתב לפני ה', מדכתיב מלפני ה', שמע מינה דאגחלים קאי, ואי גחלים דמזרחו דמזבח קאמר, אמאי קרי לה לפני ה' טפי מדצפון ודרומו, אלא שמע מינה במערב קאמר, והיינו כמו פרט הכתוב ... [] וכן בנרות כולם לפני ה', בין אדם בין נרות, אלא שמע מינה נר מערבי קאמר. [תוס']:

^א ואין להקשות, אם כן מאי איצטריך קרא לקטורת דהיכל שלוקחין לה גחלים ממזבח החיצון, נגמר מקטורת דלפני ולפנים. דיש לומר דאיצטריך לאשמועינן דעושין לה מערכה בפני עצמה, דאי הוה גמרינן מהכא, הוא אמינא ביום הכפורים סגי בחדא מערכה לקטורת דהיכל ודלפני ולפנים. אי נמי מהכא לא מצינו למילף, דשאני קטורת דכל יומא כיון דמקטירין אותה על מזבח הפנימי, יעשו לה מערכה כמו כן על מזבח הפנימי, קא משמע לך. [תוס']:

^ב נהי דמסיק הכא דאפילו דהאי גיסא ודהאי גיסא כשר, הני מילי דיעבד, אבל לכתחילה בעינן כנגד הפתח, כדמשמע בזבחים ... ואם תאמר מאי איצטריך קרא למימר דלא מעכב אי שקיל להו שלא כנגד הפתח, מהיכא תיתי עיכובא, והלא לא שנה עליו הכתוב לעכב. ואי מדכתיב חוקה, לרבי יהודה דאמר לא קאי חוקה אלא אדברים שנעשים בבדי לבן בפנים, למה לי קרא. ויש לומר כיון דהוי צורך פנים, כפנים דמי, מידי דהוה אקטורת שחפנה קודם שחיטת הפר, דלא עשה ולא כלום אפילו לרבי יהודה, דצורך פנים כפנים דמי. [תוס']: